

som visse Andre, og derfor er jeg overbevist om, at han ikke har brugt dette Udtryk. (En Stemme: Der blev sagt „altid udfordrende“.) Jeg hørte rigtignok Ordet „afvisende“; det er imidlertid ikke værd at strides om Smaating. Det ærede Medlem med den milde Dom, den Mand, der taler i en mild og venlig Tone og ikke dømmes strengt — thi dømte han strengt, kunde han ikke tale om strenge Domme, det var jo at tale om Strikken i hængt Mandes Hus — sagde altsaa om sine og mine Benneres og om min Betænkning, at den var snart majestætisk, snart haanlig, men „altid udfordrende“. Jeg vil dertil sige, at hvis vore Domstole altid dømte saaledes, som han har dømt Betænkningen, saa var der vist ikke Lov og Ret at faae her i Landet; thi vi have paa mange Punkter taget meget imødekommende imod Ministeriets Forslag. Have de Herrer ikke set, at vi ere gaaede ind paa en Nække af Forslag; have de ikke set, at der i Betænkningen staar: Udvalget tiltræder Forslaget, Udvalget anbefaler Forslaget, osv.; er det udfordrende? Men det kan godt være, at der er enkelte Steder, hvor Sproget f. Ex. er strengt, men det er ikke „haanligt“. Hvad det ærede Medlem forstaaer ved „majestætisk“, veed jeg ikke; det maa han nærmere forklare. Udfordrende kan Sproget maasse være, naar vi f. Ex. møde et saadant Forhold, som Salget af Frederiks Kirkeplads, eller et saadant Forhold, som vi ikke engang have udtalt os om, som at Theatrets Reserverfond var bleven helt borte, eller et saadant Forhold, som at Apothekerprivilegiet er bortforpagtet uden Auktion, eller et saadant Forhold, at man, uagtet vi synes at være blevne enige om en Bevilling til Skaarup Skole, som maaske forudsætte et nyt Overdrag, en Sag, der iøvrigt har staaet paa i flere Aar, dog ser, at der er holdt Licitation paa det gamle Overdrag, som løb paa meget mere. Naar der kommer saadanne Tilfælde, ja, saa er man nødt til at give Sproget det rette Udtryk for den rette Lante. Det glæder mig imidlertid, som sagt, meget, at jeg har hørt det ærede Medlem udtale sin Dom, skjøndt det er lidt silbe, den kommer. Det er længe, det er i 3 Aar det ærede Medlem har gaaet og brygget paa den; den har pint ham umaadelig, men udskulde den, om den saa skulde ud gennem hans Sideben. Den Mildhed og Kjærlighed, hvormed det ærede Medlem optraadte og gav os sine mageløse Raad, vilde have gjort mere Lykke, naar han for tre Aar siden var kommen og havde advaret os imod at tale paa den Maade; thi saa kunde vi maasse have faaet mere Nytte deraf. Det ærede Medlem talte om at falde ud af Rollen, og da han brugte dette Udtryk, som jeg i Lante om, at det Hele maasse var et Skuespil fra hans Side, og jeg kom saaledes til at tvivle om det Dvrigt, han sagde, var alvorlig ment. (Udbrydelse af Billie). Jeg tror, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds godt kan svare

for sig selv; han behøver ikke at have det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds til Procurator; men dette ærede Medlem er saa umaadelig ivrig efter at komme ham til Hjælp. Det ærede Medlem sagde, at vi falbt ud af Rollen, thi ellers skulde vi have foreslaaet et Statstilskud til Universitetet; nei, det er Noget, der slet ikke ligger indenfor vor Rolle. Universitetet har de fornødne Midler til at dække de Udgifter, som ogsaa vi foreslaa, at det skal dække. Regjeringen har jo ikke engang foreslaaet et Statstilskud, og hvorfor skulde vi saa gjøre det? Det er en ren Misforstaaelse. Angaaende Statutterne for Kommunitetet da kom det ærede Medlem saa overordentlig ofte med sit Videnskabelige, han talte saameget om de videnskabelige Studenter. Er han nu ganske vis paa, at disse Drengene, der gik i disse Omgangsskoler for 200 Aar siden og immatriculeredes ved Universitetet, virkelig vare videnskabelige? Det kan godt være, at de i videnskabelig Henseende vare meget meget magrere end mange af dem, som ærede Medlemmer af den videnskabelige Verden slet ikke ville erkjende for at staa i nogen Forbindelse med Videnskab; men det kom frem, at det Latinske var det Videnskabelige. Jeg har hørt den samme Betragtning gjort gjældende ligeover den nye Skolelov, at Alle de, som ikke gaa den latinske Vej, ikke ere videnskabelige. Jeg tror, det er bedst at komme bort fra den bornerte Opfattelse, at man, naar man ikke læser de klassiske Sprog, ikke er videnskabelig. Jeg tror, det maa hævdes i fuld Forstaaelse, med Anden i Statutterne, at „Studende“ er nu i vidt Omfang et fuldstændig adærvat Udtryk til Statutternes latinske Studenter. Naar den ærede Taler endelig udtalte sig for Fondens Nødvendighed, for at man ikke i Trængstilsælde for Staten skulde standse Bedriften, saa siger jeg, at man ogsaa kan frygte for, at man i Trængstilsælde tager hele Fonden; thi i virkelige Trængstilsælde udvirkes det Samme, som det ærede Medlem frygtede. Jeg tror, at i den Henseende kan der Intet borge for, hvad der skal ske. De øvrige Bemærkninger, der ere fremsatte, skal jeg lade hvile med Undtagelse af den Bemærkning, vi hørte fra det ærede Medlem for Bisborg Amts 2den Valgkreds (Anfær), at Skatteyderne ikke have ydet en eneste Skilling til videnskabelige Formaal eller Universitetet i de mange Aar. Det er en ren Misforstaaelse, Staten har taget en Del af sin Formue, som først er ydet af Skatteborgerne ved Byrder, som ere dem paalagte, og paalagte i rum Tid, og ikke altid paa den retfærdigste Maade. En Del af disse Indtægter har Staten taget til disse Formaal for at tage andre Indtægter til andre Formaal. Det er fuldstændig det Samme, enten det er sket paa denne Maade eller ud af den almindelige Statskasse. Alt, hvad der er brugt, er kommet af Statens almindelige Indtægter, dels ved Domæner, dels